

ingediend op **1582** (2022-2023) – Nr. 2
20 maart 2023 (2022-2023)

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid,
Financiën, Begroting en Justitie
uitgebracht door Philippe Muyters

over het ontwerp van decreet

tot instemming met het samenwerkingsakkoord
van 30 november 2022 tussen de Federale Staat,
het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest,
het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest,
de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap,
de Duitstalige Gemeenschap,
de Franse Gemeenschapscommissie en de
Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
tot het invoeren van een mechanisme
voor de screening van buitenlandse directe investeringen

Documenten in het dossier:

1582 (2022-2023) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: FIN

Samenstelling van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie:

Voorzitter: Steven Vandeput.

Vaste leden:

Arnout Coel, Maaike De Vreese, Andries Gryffroy, Philippe Muyters, Steven Vandeput;
Adeline Blancquaert, Anke Van dermeersch, Wim Verheyden;
Koen Van den Heuvel, Peter Van Rompuy;
Willem-Frederik Schiltz, Maurits Vande Reyde;
Celia Groothedde, Björn Rzoska;
Ludwig Vandenhove.

Plaatsvervangers:

Veerle Geerinckx, Sarah Smeyers, Jeroen Tiebout, Wilfried Vandaele, Paul Van Miert;
Filip Brusselmans, Yves Buysse, Johan Deckmyn;
Stijn De Roo, Sofie Mertens;
Marino Keulen, Gwendolyn Rutten;
Mieke Schauvliege, Jeremie Vaneeckhout;
Thijs Verbeurgt.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

I.	Toelichting door Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management	4
1.	Achtergrond van de totstandkoming: Europese verordening en het samenwerkingsakkoord	4
2.	Toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord	5
3.	Screeningscommissie en gehanteerde procedure	5
II.	Bespreking	6
1.	Vragen en opmerkingen van de leden.....	6
1.1.	Tussenkomst van Philippe Muyters	6
1.2.	Tussenkomst van Anke Van dermeersch	7
1.3.	Tussenkomst van Björn Rzoska.....	8
2.	Antwoorden van minister-president Jan Jambon	9
III.	Stemmingen.....	10
1.	Artikelsgewijze stemming	10
2.	Stemming over het geheel	10
	Gebruikte afkortingen	11

In de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en Justitie stond op dinsdag 14 maart 2023 het ontwerp van decreet tot instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 november 2022 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot het invoeren van een mechanisme voor de screening van buitenlandse directe investeringen op de agenda. Het ontwerp van instemmingsdecreet werd toegelicht door minister-president Jan Jambon en na grondige bespreking bij unanimitie aangenomen.

I. Toelichting door Jan Jambon, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management

Bij de aanvang van zijn inleidende toelichting bij het ontwerp van instemmingsdecreet en het bijhorende samenwerkingsakkoord stelt minister-president *Jan Jambon* dat zijn uiteenzetting drie delen omvat. Vooreerst wordt de totstandkoming van het samenwerkingsakkoord geschetst, vervolgens gaat het over het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord en ten slotte zal hij ook nog even stilstaan bij de screeningscommissie en procedure die daar zal worden gehanteerd.

1. Achtergrond van de totstandkoming: Europese verordening en het samenwerkingsakkoord

Wat de achtergrond van het voorliggende samenwerkingsakkoord betreft, benadrukt de minister-president vooreerst dat buitenlandse investeringen voor een open economie als de Vlaamse van essentieel belang zijn, gegeven hun aanzienlijke positieve bijdrage aan de productiviteit, de werkgelegenheid en de innovatie. Dit doet echter niets af van de vaststelling dat een aantal geopolitieke ontwikkelingen van de voorbije twee decennia aanleiding gaven tot toenemende ongerustheid over de risico's die sommige buitenlandse directe investeringen met zich mee kunnen brengen. Investeringen kunnen immers ook gestoeld zijn op geostrategische overwegingen meer dan op louter economische overwegingen.

Om de lidstaten aan te zetten de belangrijkste risico's voor nationale veiligheid en publieke orde aan te pakken, werd op 19 maart 2019 de verordening (EU) 2019/452 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de screening van buitenlandse directe investeringen in de Unie aangenomen. Deze verordening voorziet in een Europees kader voor lidstaten om te waarborgen dat alle screeningsmechanismen voldoen aan enkele basisvereisten zoals een beroepsmogelijkheid, non-discriminatie tussen verschillende derde landen en transparantie. Ook wordt er voorzien in een samenwerkingsmechanisme tussen de lidstaten en de Europese Commissie met het oog op het uitwisselen van informatie.

Parallel hieraan werden ook de intern-Belgische onderhandelingen gestart om tot een dergelijk mechanisme te komen. De hiermee gepaard gaande bevoegdheidsdiscussie maakte dat er hiervoor meer tijd nodig was dan initieel verhoopt. Door de gevolgen van de coronapandemie en de Russische invasie van Oekraïne nam tegelijk echter ook het belang toe van een werkend screeningsmechanisme.

Mee daardoor slaagden de acht entiteiten die binnen de Belgische context bevoegd zijn erin om op 30 november 2022 een samenwerkingsakkoord goed te keuren in het Overlegcomité. Vlaanderen werkte constructief mee aan dit akkoord, waarin men een evenwicht tracht te vinden tussen het blijven openstaan voor buitenlandse investeringen enerzijds, en het beschermen van de nationale veiligheid, de openbare orde en de strategische belangen anderzijds.

2. Toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord

Na de wordingsgeschiedenis van het akkoord te hebben geschetst, komt de minister-president tot het toepassingsgebied van het akkoord. Dit is beperkt tot buitenlandse investeringen – uitgezonderd greenfieldinvesteringen (investeringen met het oog op het opzetten van nieuwe economische activiteiten) – door natuurlijke personen of ondernemingen buiten de Europese Unie. Dit laatste omvat ook de hypothese waarbij de uiteindelijke begunstigde buiten de EU gevestigd is.

De sectoren die afgedekt worden door het samenwerkingsakkoord zijn die gelinkt aan vitale structuren, essentiële technologieën en grondstoffen, kritieke inputs, gevoelige informatie en persoonsgegevens, private veiligheid, media, biotechnologie, defensie, energie, cyberveiligheid, elektronische communicatie en digitale infrastructuur.

Tot slot worden enkel die investeringen gescreend die leiden tot zeggenschap in de onderneming, of tot het verwerven van, naargelang de sector, 10 of 25 procent van de stemrechten in de Belgische entiteit. Zowel de beperking van de sectoren die binnen het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord vallen, als de zonet genoemde drempels, waren belangrijke punten voor Vlaanderen. Dit kwestie van ervoor te zorgen dat het voorziene mechanisme doelgericht werkt en het brede investeringsklimaat niet onnodig geschaad wordt.

Bij deze investeringen zal aldus getoetst worden of zij risico's inhouden voor de nationale veiligheid, de openbare orde of strategische belangen.

3. Screeningscommissie en gehanteerde procedure

Het derde aandachtspunt van de minister-president betreft de screeningscommissie en procedure die daar zal worden gehanteerd. Hij legt uit dat de Interfederale Screeningscommissie (ISC) die instaat voor de screening, in haar volle samenstelling uit twaalf leden zal bestaan. Het betreft meer bepaald vertegenwoordigers van de Federale Staat (in casu van de FOD Financiën, de FOD Binnenlandse Zaken en de FOD Buitenlandse Zaken), het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. De spreker preciseert dat de twee laatstgenoemde entiteiten, alsook een extra lid voor aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, enkel inbegrepen zijn bij dossiers die gelinkt zijn aan hun specifieke bevoegdheden. De ISC wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de FOD Economie. Die federale overheidsdienst is ook het nationaal contactpunt in het kader van de EU-screeningsverordening, en neemt het secretariaat op zich.

Wanneer een investering wordt aangemeld bij de ISC zal de screening bestaan uit twee grote fasen, namelijk een toetsingsprocedure met een termijn van 30 dagen en een screeningsprocedure met een termijn van 28 dagen. Bij de twee procedures voeren enkel de bevoegde entiteiten – afzonderlijk – hun onderzoek uit, en stellen hun eigen adviezen op, gericht aan hun eigen bevoegde minister(s). Dat deze termijnen kort gehouden moesten worden, vormde voor Vlaanderen een belangrijk aandachtspunt in de besprekingen. De onderzoekstermijnen in kwestie mochten immers het investeringsklimaat in Vlaanderen niet aantasten.

Minister-president Jambon legt uit dat de toetsing moet toelaten vast te stellen of een grondige screening vereist is. Indien een van de leden van de ISC aanwijzingen aanbrengt die duiden op aanwezigheid van de gedefinieerde risico's, wordt een screeningsprocedure geopend. Dergelijke diepgaande screening heeft drie mogelijke

uitkomsten: toelating, niet-toelating of toelating mits instelling van bijsturende maatregelen.

De voorlopige beslissingen worden bezorgd aan het secretariaat en samengevoegd tot een gecombineerde beslissing. Ook hier volstaat het dat een van de leden een negatief advies uitbrengt om tot een beslissing van niet-toelating te komen. De noodzaak om een en ander te motiveren op gronden van openbare orde en veiligheid en strategische belangen, moet ervoor zorgen dat men hier niet licht overgaat. Ingeval meerdere deelstaten bevoegd zijn, kunnen ze slechts in consensus tot niet-toelating beslissen. Deze regeling vormt het resultaat van een politiek vergelijk. Voor Vlaanderen vormt dit een allerlaatste redmiddel.

Tegen een beslissing houdende niet-toelaatbaarheid van een buitenlandse directe investering kan beroep worden ingesteld bij het Marktenhof. Dergelijk beroep schorst de aangevochten beslissing echter niet. Als het Marktenhof een beslissing tot niet-toelating geheel of gedeeltelijk vernietigt, wordt de zaak teruggezonden naar de ISC die de voorgenomen buitenlandse investering opnieuw onderzoekt via een nieuwe screeningsprocedure.

De initiële voorbereidingen om het screeningsmechanisme operationeel te maken, zijn al van start gegaan. Op Belgisch niveau heeft men de ambitie om op 1 juli van dit jaar van start te gaan met het mechanisme. Naast het afronden van de diverse parlementaire procedures, is hiervoor uiteraard ook praktische voorbereiding nodig. Ook die implementatiewerkzaamheden zijn ondertussen van start gegaan, waarbij als platform gekozen werd voor twee nieuwe interfederale werkgroepen. In dat verband benadrukt de minister-president opnieuw dat het voor Vlaanderen essentieel is dat het investeringsklimaat hierdoor zo min mogelijk beïnvloed zou worden. Daartoe is het absoluut nodig te starten met een efficiënt en gebruiksvriendelijk systeem.

Afsluitend voegt de minister-president daar nog aan toe dat de sensibilisering en inlichtingen die verschaft moeten worden aan bedrijven omtrent de werking van het screeningsmechanisme van groot belang zijn voor Vlaanderen. Ook hier zal nauw samengewerkt worden binnen de Vlaamse overheid, met het middenveld, alsook met de overige federale spelers. Ook de Europese Commissie doet overigens aan outreach naar Europese en buitenlandse bedrijven toe.

Om al die redenen, verzoekt de minister-president de commissieleden dan ook hun goedkeuring te willen hechten aan het voorliggende ontwerp van instemmingsdecreet.

II. Bespreking

1. Vragen en opmerkingen van de leden

1.1. Tussenkost van Philippe Muylers

Philippe Muylers meent dat wat hier vandaag voorligt een positief gegeven is. Het is goed dat dit gerealiseerd wordt. Het komt hem ook voor dat er hier een goed evenwicht gevonden is tussen internationale economische openheid (die voor Vlaanderen bijzonder belangrijk is) enerzijds en de bescherming van de openbare orde, veiligheid en strategische belangen anderzijds.

Ook het getrapte systeem waarmee er gewerkt zal worden, kan de goedkeuring van het lid wegdragen gezien het toelaat om met de nodige snelheid te werk te gaan. Potentiële investeerders moeten zo snel mogelijk zekerheid krijgen. Ook de gedifferentieerde grenspercentages voor de stemrechten komen het lid redelijk

over. In dit verband formuleerde de SERV in zijn advies wel de bemerking dat bij snel groeiende ondernemingen die grens van 10 of 25 procent snel bereikt wordt en dat net die groep vaak intensief gebruikmaakt van buitenlands kapitaal. De spreker pleit er dan ook voor om specifiek op dit punt de proportionaliteit goed in het oog te houden. Hij had graag de visie van de minister-president op deze kwestie vernomen.

Een ander punt waaruit de evenwichtige natuur van de regeling moet blijken, bestaat erin dat investeringen pas geblokkeerd kunnen worden als er echt geen andere oplossing is. Dat er desgevallend gecorrigeerd kan worden is zeker positief.

Dit alles belet niet dat er altijd wel sprake zal zijn van een zeker spanningsveld. De voorziene tweejaarlijkse evaluatie van het systeem is dan ook een goede zaak. Daarbij formuleert Philippe Muyters ook de bedenking dat het zaak zal zijn om vanuit de kant van de Vlaamse Regering steeds goed de vinger aan de pols te houden wat betreft de gevolgen bij de bedrijven van de implementatie van deze regeling. Op die manier kunnen eventuele ongewenste effecten heel snel opgepikt worden.

Wat eveneens de goedkeuring van het lid wegdraagt, is het feit dat andere regio's geen veto kunnen stellen.

De spreker heeft ook nog een vraag over de meer praktische kant van de zaak. Uit eerdere uitlatingen van de minister-president is gebleken dat het voorbereidingstraject aan Vlaamse kant al bezig is. In de toelichting werd in dat verband ook melding gemaakt van het feit dat er contacten zijn met ondernemersorganisaties en dergelijke meer. Hij had dan ook graag heel concreet vernomen hoever Vlaanderen nu al staat: zijn de nodige richtlijnen nog in voorbereiding of zijn ze al uitgewerkt? Ook wenst hij te vernemen wie er aan Vlaamse kant concreet zal instaan voor de screenings. Met name dat laatste is voor de spreker momenteel nog niet duidelijk. Kan de minister-president mogelijk al een tipje van de sluier lichten?

Een laatste punt dat de aandacht van de spreker weerhoudt betreft het feit dat greenfieldinvesteringen buiten het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord werden gehouden. De regeling is derhalve enkel van toepassing op brownfieldinvesteringen. Maar uit eerdere uitlatingen van de minister-president heeft Philippe Muyters onthouden dat er toch eens zou bekeken worden of er ook niet bepaalde modaliteiten voorzien zouden moeten worden voor greenfieldinvesteringen en overheidsopdrachten. Zijn er mogelijk al nieuwe inzichten over de vraag of daarvoor ook in een controlerende functie voorzien moet/kan worden?

Afsluitend stelt het lid dat hij bijzonder positief staat tegenover de regeling die hier vandaag voorligt. Hij heeft het dan zowel over het samenwerkingsakkoord zelf als over het doel dat ermee beoogd wordt.

1.2. Tussenkomen van Anke Van dermeersch

Anke Van dermeersch stelt dat ze tevreden is dat er nu eindelijk een screeningsmechanisme komt voor buitenlandse investeringen. Dat is een goede zaak, want de nood daaraan is evident. Ondertussen zijn er trouwens al zo'n dertien EU-lidstaten die beschikken over dergelijke wetgeving inzake een screeningmechanisme.

Men kan ook niet om de vaststelling heen dat het aantal investeringen door buitenlandse bedrijven en zelfs landen enorm toeneemt. Dat geeft aanleiding tot vragen over onze veiligheid, over het risico op afhankelijkheid en het risico op kennisoverdracht naar het buitenland. Daar ligt dus wel degelijk een potentieel voor misbruik. Overigens is het duidelijk dat sommige landen of bedrijven enkel

en alleen investeren met malafide oogmerken. Als inwoner van Antwerpen is ze zich maar al te zeer bewust van het nevralgieke karakter van de Antwerpse haven. Sommige actoren zijn er duidelijk op uit om daar invloed uit te oefenen. Vanuit Vlaams Belang werden daar ook al regelmatig vragen over gesteld. Bij haar fractie leeft die bezorgdheid dus al een hele tijd. Al in februari 2021 heeft Vlaams Belang daarom een wetsvoorstel ingediend in de federale Kamer van volksvertegenwoordigers (wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van economisch recht, wat de invoering betreft van een screeningsmechanisme voor directe buitenlandse investeringen die een invloed hebben op onze veiligheidsbelangen en strategische sectoren, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 1804/001). Daarin werd toen al aangedrongen op het soort van screening dat wordt voorzien in het samenwerkingsakkoord dat hier vandaag voorligt. Als vragende partij zal Vlaams Belang dit initiatief dan ook steunen.

Dit belet niet dat het lid wel nog enkele vragen heeft over het samenwerkingsakkoord in kwestie. Ze wil het daarbij vooreerst hebben over het aandeel in de stemrechten, dat het onderscheidend criterium zou worden om na te gaan of er al dan niet sprake is van (te grote) buitenlandse invloed. Voor wat defensie, energie, cyberveiligheid, elektronische communicatie en digitale infrastructuur betreft, zou 10 procent de grenswaarde zijn. Voor vitale infrastructuren, technologieën en grondstoffen van essentieel belang voor de veiligheid, de landsverdediging, de militaire uitrusting en de cyberveiligheid in brede zin, zou de grenswaarde 25 procent zijn. Die drempel van 25 procent lijkt haar, gezien de cruciale sectoren waarop deze grenswaarde betrekking heeft, veel te hoog. Van de minister-president had ze dan ook graag wat uitleg gekregen over de achterliggende ideeën waarop die drempels van 10 en 25 procent gebaseerd zijn.

In artikel 23, §4, van het samenwerkingsakkoord wordt verder vermeld dat als er meerdere gefedereerde entiteiten bevoegd zijn er enkel met onderlinge toestemming beslist kan worden tot niet-toelaatbaarheid van een buitenlandse directe investering. Het lid vraagt zich af waarom Vlaanderen zich op die manier aan banden laat leggen. Het komt haar voor dat Vlaanderen dit toch gewoon zelf kan beoordelen. Daarenboven heeft ze ook zo haar twijfels over het oordeel van het Waalse Gewest. Ze refereert in dat verband aan de komst van de Chinese e-commercegigant Alibaba naar Luik. Dat het bedrijf in kwestie daar met open armen ontvangen werd, heeft niet voorkomen dat er sprake is van flink wat misstanden en dat er op Chinese wijze aan handel wordt gedaan en wordt omgegaan met de Belgische regelgeving inzake accijnzen, import en dergelijke meer. Er kunnen dan ook vraagtekens geplaatst worden bij het oordeelsvermogen van het Waalse Gewest. Het lid concludeert daaruit dat het niet aangewezen is dat het Waalse Gewest mee zou kunnen beslissen over een in Vlaanderen uitgevoerde screening. Ze vraagt of op dit punt geen wijziging kan worden doorgevoerd zodat we de zaak, dat wil zeggen de screening, zelf in handen houden als er meerdere gefedereerde entiteiten betrokken zijn.

1.3. Tussenkomst van Björn Rzoska

Inpikkend op de laatste opmerking van de vorige spreker over Alibaba en het Waalse Gewest, laat *Björn Rzoska* opmerken dat zich in de vorige legislatuur ook hier in Vlaanderen een spraakmakende zaak heeft afgespeeld. Hij heeft het meer bepaald over distributienetbeheerder Eandis (nu Fluvius) dat het Chinese State Grid een grote kapitaalparticipatie wilde laten doen in een van de meest strategische sectoren van Vlaanderen. Enige risicoblindheid is dus zeker niet beperkt tot het Waalse Gewest, want bij het toenmalige Eandis zaten enkel vertegenwoordigers van Vlaamse steden en gemeenten in het bestuur. En die hadden de kolossale sommen die het met de Chinese overheid gelieerde State Grid bood, eigenlijk al grotendeels mee ingecalculleerd. Die deal is finaal – volkomen terecht – tegengehouden op het politieke niveau. Het lijdt dus geen twijfel dat wat hier vandaag

voorligt wel degelijk belangrijk is. Het samenwerkingsakkoord is op dat vlak ook duidelijk. Volgens de spreker is het van groot belang dat we hierin vanuit Vlaanderen een actieve rol spelen.

Het lid heeft verder nog een tweetal vragen, die deels in het verlengde liggen van hetgeen hier reeds door Philippe Muyters te berde werd gebracht. Vooreerst wordt in het samenwerkingsakkoord uitdrukkelijk voorzien dat er geen rekening zal worden gehouden met die partner die eventueel het samenwerkingsakkoord niet actief zou opvolgen of uitvoeren. Dat brengt de spreker tot de vraag of men binnen Vlaanderen van plan is dit samenwerkingsakkoord ernstig te nemen en ook echt uit te voeren. Dat is een belangrijke basisvraag. Daarnaast wenst ook hij te vernemen hoe we een en ander specifiek zullen organiseren aan Vlaamse kant.

2. Antwoorden van minister-president Jan Jambon

Wat de opmerking van de SERV over snel groeiende ondernemingen betreft, wijst minister-president *Jan Jambon* erop dat er wel degelijk voorzien is in een evaluatie. Het is dus de bedoeling om het systeem van start te laten gaan zoals het hic et nunc voorligt. Maar doordat er hier meteen ook voorzien wordt in een evaluatiemechanisme ligt de mogelijkheid tot bijsturing in wezen ook al inherent besloten in het systeem. Het zou dan bijvoorbeeld kunnen gaan over de specifieke situatie waarin snel groeiende ondernemingen zich bevinden.

Wat de voorbereiding van de operationalisering van het systeem betreft, geeft de minister-president mee dat hij in dezen bevoegd is samen met minister Jo Brouns. Hij zal dan ook samen met hem in consensus beslissen, op basis van een advies van een Vlaamse Investeringscreeningscommissie. Die laatste wordt gecoördineerd door het Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken, en is samengesteld uit vertegenwoordigers van dat departement en van EWI, FIT en VLAIO. Deze zullen ook ad hoc, in functie van specifieke cases, informatie kunnen opvragen bij andere entiteiten. Aan Vlaamse kant is de voorbereiding dus wel degelijk in volle gang.

De wordingsgeschiedenis van het voorliggende samenwerkingsakkoord is een vrij langdurige aangelegenheid geweest. Dermate zelfs dat het federale niveau op een bepaald moment met de gedachte gespeeld heeft de zaak alleen te klaren. Vlaanderen was het daar absoluut niet mee eens. Het wilde daar ten volle zijn rol in kunnen spelen, op basis van zijn bevoegdheid voor buitenlandse handel en voor het aantrekken van investeringen, en er zich op die manier ook van verzekeren dat de zaak ernstig ter harte werd genomen. Vlaanderen wil immers zoveel mogelijk buitenlandse investeringen aantrekken, maar is er zich tegelijk terdege van bewust dat daar ook risico's aan verbonden zijn. Die risico's zoveel mogelijk indammen, vormt voor de minister-president een element van goed bestuur. Vandaar ook dat de nodige vaart gezet wordt achter de operationalisering van het mechanisme.

In antwoord op de vraag over de greenfieldinvesteringen deelt de minister-president mee dat op het Overlegcomité van 1 juni 2022 beslist werd om een werkgroep op te richten over de uitbreiding van het toepassingsgebied naar greenfield. Deze beslissing werd echter herzien door het Overlegcomité van 30 november 2022. Er werd dus beslist om greenfields buiten de scope van het screeningsmechanisme te laten. Door de administraties wordt echter wel gemonitord hoe de buurlanden en de Europese Unie op dit vlak evolueren, kwestie van het level playing field in het oog te houden.

Op de vraag van Anke Van dermeersch over de vrij hoge drempelwaarde die gehanteerd wordt voor investeringen in cruciale (defensie)sectoren, wijst de minister-president erop dat het hier gewoon over een sector gaat waarin er relatief

weinig bedrijven actief zijn. Als er dan een participatie komt, zit men al snel aan die 25 procent. Op alle andere domeinen zijn er gewoon veel meer bedrijven actief. Overigens is dit ook een van de elementen die regelmatig geëvalueerd zullen worden.

De bepaling dat er een consensus vereist is ingeval er verschillende gefedereerde entiteiten bevoegd zijn, is heel specifiek in het samenwerkingsakkoord ingeschreven om te voorkomen dat deze of gene entiteit (die soms maar heel minimaal betrokken is) een feitelijk vetorecht zou hebben. Vlaanderen was hier absoluut vragende partij voor. Dit moet dus eigenlijk gezien worden als een de facto bescherming voor Vlaanderen, dat toch nog altijd de meeste investeringen aantrekt.

III. Stemmingen

1. Artikelsgewijze stemming

Ter stemming gelegd, worden de beide artikelen van het ontwerp van decreet zonder verdere opmerkingen aangenomen bij unanimititeit van 10 stemmen.

2. Stemming over het geheel

In zijn geheel ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet tot instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 november 2022 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot het invoeren van een mechanisme voor de screening van buitenlandse directe investeringen daarna eveneens aangenomen bij unanimititeit van 10 stemmen.

Steven VANDEPUT,
voorzitter

Philippe MUYTERS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

EU	Europese Unie
EWI	Economie, Wetenschap en Innovatie
FIT	Flanders Investment & Trade
FOD	Federale Overheidsdienst
ISC	Interfederale Screeningscommissie
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLAIO	Agentschap Innoveren en Ondernemen